

קד.

קב א מ"י פ"ז מהל'
גזילה הלכה ט סמג
עשין עג טוש"ע ח"מ סי'
פסן סעיף א:

קבצא ב מיי' שס הלכה
י ופ"ג מהלכות
שלוחין ושומפין הלכה ה
סמג עשין עב טו"ע ח"מ
ס' שסו סעיף ז וס' קבא
סעיף א וסעיף ז וס' קבב
סעיף א וע"ש:

קבב ג (מ״י פ״ג
שאלה
ופקדון הלכה א סמג עשין
נב טוש״ע ח״מ סי׳ שמ
סעיף ה׳
קבג ד (מ״י שס) טור
ש״ע ח״מ סי׳ קכא
סעיף ז׳

[illegible]

שִׁבְרָךְ חֹדֶר מִפִּי עֲצָמוֹ. מֵהָאִי לִישָׁנָא דִּיכָּן בְּהַמִּפְקִיד (ב"מ 74 ה:)
וְגַם מִחֲמַת פִּירְכָּךְ אַחֲרִיתִי מִוְקִי לֵה בִצָּא לְנֶאֱת יְדִי
שְׂמִים וְיִתְמֵי אֲ"כ הוּא מַעֲשֵׂה הַיּוֹד אַחַד אֲחֵנִי אָמַר לֵיה רַבִּי
טַרְפוֹן הִגֵּד דְּמִי מִקְחָךְ בְּיָנִים הָאֵל כִּיּוֹן דְּחִסִּיד הוּא מִסְתַּמָּא הִיא
דָּא לִנְאֻם דִּי חִסִּיד וְיָלֵךְ לְרַחֲמֵיהּ

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

שכבר הודה מפי עצמו אלא אמר רבא שאנ
מתני' רכיון דידע למאן גוליה ואודי ליה כיון
דאפשר לאהדורי ממונא למריה הוה ליה
כמאן דאמר ליה יהיו לי בידך הלכך נשבע
אע"ג דקאמר ליה יהיו לי בידך כיון דבעי
כפרה לא סגי עד דמטי לדיה "הא לא
אישתבע הוי גביה פקדון עד דאתי ושקיל
ליה: לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו: איתמר
שליח שעשאו בעדים רב חסדא אמר יהו
שליח רבה אמר לא הוי שליח רב חסדא
אמר הוי שליח להכי טרחי ואוקמיה בעדים
דליקו ברשותיה רבה אמר לא הוי שליח ה"ק
איניש מהימנא הוא אי סמכת סמוך אי בעית
לשדוריה בדיה שדר בדיה תנן ⁶השואל
את הפרה ושילחה ביד בנו ביד עבדו ביד
שלוחו או ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו של
שואל ומתה פטור האי שלוחו היכי דמי אי
דלא עשה בעדים מנא ידעינן אלא דעשה
בעדים וקתני דפטור קשיא לרב חסדא כדאמר
רב חסדא בשכירו ולקיטו הכא נמי בשכירו
ולקיטו תנן ⁷לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו
האי שלוחו היכי דמי אי דלא עשאו בעדים
מנא ידעינן אלא לאו דעשאו בעדים תרנגמא
רב חסדא בשכירו ולקיטו אבל שליח שעשאו
בעדים מאי הכי נמי דהוי שליח ארתני סיפא
אבל גותן הוא לשליח בית דין לפלוג וליתני
בדידיה ⁸שליח שעשאו בעדים הכי נמי דהוי
שליח אמרי לא פסיקא ליה שליח ב"ד לא
שנא עשאו גזול ולא שנא עשאו גזול הוי
שליח פסיקא ליה שליח שעשאו בעדים דכי
עשאו גזול הוא דהוי שליח עשאו גזול לא
הוי שליח לא פסיקא ליה ולאפוקי מהאי תנא
דתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר שליח
בית דין שעשאו גזול ולא עשאו גזול או
עשאו גזול ושלח הלה וגמל את שלו מידו
פטור רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי דתרייהו
וא"ת משנתנו בכמציא לו שליח דאמר ליה
שדר להו איתתיו ליה דלמא איניש הוא דלא
סדא בשכירו ולקיטו א"ר יהודה אמר שמואל

שכבר הודה מפי עצמו. ובא ללאת ידי שמים. ואע"ג דבי דינא לא ממזו מחייבי ליה אלא מניח לפניהם מהיו ידי עונש אין יואא עד שיסלב לשמיהם דהא לאו לגעלים אהריה כ': **אלא אמר רבא.** מתני' דברי הכל היא ולא דמיא לאין יודע דהתם בין נשבע בין לא נשבע על דהויי' ב' ודוחק ורצון לו חנו

(ח) גב' לפלוט ולימני
נדקיהס בד"א בשליח
אבל שלח עשאו בעריוס:
(צ) רשי ד"ה מנח דיעקן
(א) שריוס הקד' ואח"כ
מ"ה שריוס ומכר וכו'
ונאכטת קריוסו שקלטו
ולן לשון מורי לישנא
אהריוס כ"ל: (ג) תוש'
ד"ה אמר וכו' ויוון
נדקיהס בפניו מייח:
(ד) אמ"ד לא נא למנח
פילאס דפרכרי: ד"ט
כ"ל טעמא: (ה) ש"ה
ויו' כנון דלא אמר לו
אמור לישנא ישיאל לו
דיק פוך קדים מעריוס
עשאו שלח להביא לו
אלל אלל חורמ לו
אבל לפלוט שאל לו על
דיק פשעא דריו: (ו) ד"ה
הכי ויו' דהמקדיר אלל
מייח:

אלא אמר רבא שאני מתני'
דכיון דידע למאן גזליה
ואודרי ליה כיון דאפשר
לאהדריה ממונא למיה
הוה ליה כמאן דאמר ליה
היה לי בידך. ורב חננאל
ז"ל נמי פ' דמתני' דברי
הכל.

דינא דר' טרפון לא מחייב להחזיר ליד הגבול ור"ע מחייב אע"ג דלא ששצט. והאי דפרכת לעיל ואי ר"ע אלא אע"ג דלא אשתבע לאו פירכא היא דיהתם דין הוא דאע"ג דלא משתבע לדיחוי לכל אחד שהרי אין יודע למי גבול ולא נפיק דר' שמים כלל אבל הכא בדינא דידע דידע למאן גבול ומדיא ליה משעת הודאה דמומן הוא להשיב הוי גביה הלכך כפקדון הלכך נשבע תחילה יקודם הודאה אע"ג כ"ו: **שליח** ששעשאו צדיים. ראובן שיש לו מעות ציד שמעון ומינה שליח צדיים ציד כלם הימנו ונתן שליח: **הוי שליח**. ואם נאנסו וצדק פטור בעל הבית שנתנם לו: **פטור**. דלא קמה ברשות שואל להתחייב באונסים עד שיאמר לו מפיו לשלחה לו ציד בנו כ"ו: **מנא ידעינן**. דשלומו הוא דקרי ליה ממתי' שלוחו (ו) לקיטו. שלקטו אלסו לדור עמו וביתו לזוואל בעלמא לשלחו מורי: **ושצירו**. דשעיר עמו ליום ולחודש ולשנה ולשבת. לימנא אחרינא לקיטו לוקט תבואתו: **ולאפוקי מהאי סתא**. הא מתניתין דאוקימנא שליח צ"ד אפילו עשאו גזלן ולא נגזל הוא שליח והוי באחריותו דנגזל לאפוקי מהאי תנא: **שליח צ"ד**. דמשמע מתני' דמשתתן לו נפטור גזלן כשעשאו נגזל אחר לא נפטור ולא כשעשאו גזלן: **ושלח** גבול ונטל עלו. מיד השליח: **פטור**. מלאונוס הדרך. טעמא דנטל הנגזל הא נאנסו מן השליח הראשון חייב: **ואי"ס משנתנו**. דקתני לא יתן לשלומו ואי דלא עשאו צדיים מנא ידעינן [נלא] מוקמא ששעשאו צדיים אלא בצממיתא לו שליח ציקס מחזירו שימציא לו לגבון את עצמו ולומר לו אם תרצה לשלח כלום לפטור שומר צדי: **צדוקי**

שליה שעשאו בעדים הוי שליח וא"ת משנתנו יבמציא לו שליח דאמר ליה אית לי זוזי גבי פלניא ולא קא משדר להו איתחזי ליה דלמא איניש הוא דלא משבח לשדורי ליה א"נ דכרס חסדא בשכירו ולקטנא א"ר יהודה אמר שמואל

ואומר שלם לי על ידו פשיטא דהוי שליח דהא תנן בהשואל (ב"מ דף קס"ט וסא) אמר ליה השואל שלם לי ביד בני ביד עבדי ביד שליחי או ביד בןך או ביד עבדך או ביד שלוחך ושלחה חייב ומ"ל א"ל בפניו שלם ומ"ל אמר ליה שלם בפניו שלם וימיהו לקמן לא משמע הכי דבעי שאלה מאי תקנתיה הו"ל? ששלם ליה שלם לי ע"י זה דלאו הוי שליח לכך י"ל דבכל ענין שלא בפניו לא הוי שליח עד שיאמר לו בפניו שלם ליה על ידו כההיא דהשואל דאיידי בפניו וכן מוכח ממדון הקונטרס: **ר"ה** אמר לא הוי שליח. ויזו מקשים דרבה דאדרבה דהכא קאמר רבה דלא הוי שליח וצ"ל המוכרח את הספיקא (ב"ב דף ע"א) אמרינן רבה ורב יוסף דלמרי תדענייהו הכא דבעי מוכר ללוואית עסקינן ואמר ר' יהודה לטעמיה דלמרי לאמרי שדריה ר' יהודה אלפיה דר' יהודה הוי שליח וי"ל דשאינה התם דכיון שגמלו לו פדיוניו וזהו לו להצדיק באיסור שמן או כאליו א"ל בהדיא שלם לי על ידו ופטור ולפי שכן שפירשתי דדוקא שאמר ליה בפניו איך לן למימר דכיון דתנן הפועלדין הוי כאליו אמר ליה בפניו שלם הלכך אמר לר' יהודה לאמרי שדריה: **ה"י** קא"י איניש מהימנא הוא. תימא אמאי חייב הוא מן הדין באחריות אונס הדרך והא איך יכול לומר איש שיהא פקדוני ביד אחר כיון דתפסי ליה באיניש מהימנא וי"ל דנראה דלאפילו הוא עצמו הציא דרך ונאנס חייב דשפיעה הוא עושה שמוליכו בדרך במקום פלוגי שיס דו סכנה וצ"כ חייב לשמור עד שיחזירונו לו בישום במקום שהפקדו אלל דלאמרינן לקמן (ד"ק קמ"ט) בהמפקד אלל חזרי בישור לא יחזיר לו במדבר משמע דבעל כרחו חייב לשמור עד שיחזירונו בישום במקום שהפקדו ולאו כל המדבר להחזיר לו במדבר במקום סכנה:

ח דבא עשאו בעדמם במא ידעין. כלומר היכי מסר רב תנאלי כיון דלא ידע אי האי שלים של שואל הוא: **בשכיר** ויבין. מימא אמאי לא אמר רב חסדא גמי אלא ועתו מימא אמאי לא פריך ליה מעשרא ממאני? והדר הוה ליה למפרך מהאיא דפ' השואל:

איין